

La companyia resident Fundación Mis Bragas realitza una residència internacional al Glej de Ljubljana

La companyia de teatre Fundación Mis Bragas, va entrar a formar part com a companyia resident a la Nau el 2019 a través de la Beca DespertaLab. A l'abril de 2021 van realitzar la residència de creació de la Beca, treballant en el seu projecte **Bitch**.

Aquest mes de setembre han realitzat una residència a Eslovènia, on han estat durant quinze dies al **Glej de Ljubljana** per treballar amb joves en tallers de creació. Hem volgut parlar amb elles per conèixer com ha estat la seva experiència.

Com ha estat aquesta primera residència que us ha ofert la Nau Ivanow?

La residència comença un divendres en una sala preciosa, poc convencional tenint en compte el que esperem d'un espai escènic. I acaba revelant-se un lloc divertit i ple de recursos. Cal saber mirar i escoltar els llocs perquè es manifestin amb tot el seu potencial.

El centre d'arts que ens acull treballa amb un grup de joves que ja porten anys participant en tallers organitzats per Glej (que en eslovè significa "mirada"). El centre els ha vist créixer. Quan arribem nosaltres, el grup, per casualitats i disponibilitats de calendari, està íntegrament compost per dones d'entre 18 i 22 anys. La coordinadora del projecte decideix quedar-se amb nosaltres i participar del procés; procés en el qual pretenem aprendre a crear conjuntament amb el grup tractant de

treball, puguin emergir les necessitats, propostes, personalitat i creativitat del grup?, com podem acompanyar en aquest procés?, quantes hores, dies, setmanes necessitem per fer una composició escènica amb el material que apareix a les sessions?, quina quantitat de nosaltres ha de ser en el material?

La residència ha estat una experiència molt valuosa per contestar totes aquestes preguntes i fer-nos-en de noves. Ens ha permès conèixer a la criatura que tenim entre mans, més enllà de pensar-la i imaginar-la. Tenim ganes de dur a terme aquest projecte a altres llocs i amb altres col·lectius, per a continuar enriquint-nos i oferint un espai per a l'expressió de la vulnerabilitat i dels desitjos a través de l'art.

L'últim dia, en acabar, sortim a prendre alguna cosa sota els helicòpters del que sembla ser el principi d'una guerra civil. Fa mesos que, a Ljubljana (capital d'Eslovènia), hi ha manifestacions cada divendres davant la Seu del Govern per temes relacionats amb la pandèmia i les normatives en relació al covid-19. El dia que nosaltres fem una cervesa juntes és dimecres. No sabem què passa. Intentem recollir les sensacions de la presentació que acabem de fer sota el soroll eixordador de la protesta.

Anja, la coordinadora del grup, i Bàrbara, col·laboradora de Glej, diuen que la presentació ha estat com una festa a la qual han estat convidades. Que hem aconseguit transmetre la sensació de participar en una reunió íntima, espontània, lleu, on les intèrprets habiten l'espai en màxima

NAUIVANDW

un dia mes de treball i de descobriment. L'única diferencia es que, en un moment donat, entraran els nostres convidats, es quedaran una hora amb nosaltres i després se n'aniran. Nosaltres continuarem una hora més, tancant la sessió i el viatge. A l'espectador l'anomenem "testimoni", agafant prestada la terminologia d'unes certes pràctiques Grotowskianes. Així pretenem dir que el nostre treball ha començat abans de l'arribada del testimoni i seguirà després de la seva visita, que presencià un tros d'aquest recorregut, que no es fa per a ell, sinó que se'l convida a ser part d'un fragment. Que el recorregut no està acabat i que aquesta fracció que compartirem és una experiència de la qual es fa càrrec, que recull, observa i amb la qual interactua.

Anja, la coordinadora, ens agraeix que, sense que fos la nostra intenció, li hem recordat com vol fer les coses. Diu que en els processos creatius sovint ens perdem, ens confonem i, sense adonar-nos-en, entrem en dinàmiques d'explotació, pressió, exigència, competitivitat... Jo li agraeixo la manera en la qual ha estat participant en el procés amb el grup. Tenia una mirada amorosa i disponible, la mirada sorpresa d'una nena que observa el món com si fos tot nou. Ens mirem amb respecte i admiració mútua, mentre fora està caient la de déu. Després dels helicòpters ha començat el diluvi universal i ens hem refugiat a l'interior del bar mentre els carrers s'inunden d'una pluja torrencial.

Anja i Barbara (que coneixen les noies des de fa anys) diuen que aquest laboratori és un abans i un després, que les han vist créixer en el seu potencial expressiu, que el material que han presentat és madur i valuós. Jo afegeixo que la seva manera d'estar en escena ho és, que elles ens han lliurat un espai d'intimitat i d'ironia, i que si això s'ha pogut donar, deu ser perquè Fundació Mis Bragas també és aquest espai d'intimitat i d'ironia.

Què és el que més us ha sorprès de la residència en aquest centre?

pot anar de la ma de la cura. Ens sorpren i ainora ens reatirmem a esquivar les dinàmiques de la productivitat costi el que costi. I, de fet, trobem la màxima eficàcia i els màxims resultats quan treballem malgrat ells i no per a ells, quan no els busquem, sinó que els trobem, o ells ens troben a nosaltres, en el treball, a través d'un moviment d'abraçar en comptes de penetrar.

Creem l'espai i les circumstàncies on la màgia es pugui donar. I la màgia es dona per si mateixa. Aquestes futures actrius, aquestes joves dones, que creen el seu propi material i habiten aquest espai escènic, són pura presència i pur potencial. En el procés hem aconseguit generar una dinàmica de confiança i de llibertat expressiva a partir d'un treball sobre el diseg escènic i sobre el capritx. Volem reapropriar-nos d'aquesta paraula per a transformar la seva connotació negativa (la nena o el nen capritxós i mal criat) per a retornar-li tota la dignitat i el potencial al capritx com a diseg sense explicacions ni justificacions. Un diseg perquè sí. Intuïtiu, necessari, urgent. I des d'aquí, la creació. Per això se sosté per si sol, perquè no necessita res més que les ganes de l'interpret per a subsistir.

El focus del taller era la vulnerabilitat i ha travessat la nostra experiència a Eslovènia amb aquest grup preciós. Alhora és una paraula que ha ocupat més espai per la seva absència que per la seva presència. Ha estat més present com a sensació i com a actitud que com a paraula en si.

Això també ens ha sorprès. Hi ha certes coses que es donen "per intenció", per "intencionar-les". D'altres que es revelen on troben un espai amable que les aculli. Tal com les idees ens travessen la ment constantment, sense buscar-les. De fet, com més les busco, més la meva ment es nega a col·laborar. Però allà on genero les circumstàncies adequades perquè apareguin... és un no parar. Descubrim un moviment més fructífer, creant el terreny, abraçant-lo i, quan la pluja de la creativitat comença, estem amb els sentits atents per recollir el material.

Primer de tot integrem una col·laboració que pinta tenir llarga vida. Quan estàvem preparant-nos per a marxar, la Núria Planes (companya de pràctiques escèniques) ens comenta que porta una temporada pensant en el teatre comunitari i en la pràctica de creació amb persones no professionals de les arts escèniques. Li diem entusiasmes que la Nau Ivanow ens ha posat en contacte amb un espai a Eslovènia on Fundació Mis Bragas podrà treballar dues setmanes amb un grup de joves no professionals i experimentar un format de taller que hem estat dissenyant enguany. Amb aquesta experiència veurem com respon el grup i passarem de la teoria a la pràctica.

Fundació Mis Bragas obre un grup de WhatsApp anomenat Nuestras Bragas amb la Núria i aquí comença la nostra col·laboració artística i a partir d'aquí un recorregut paral·lel i interconnectat amb la comunitat, el territori, els col·lectius, els grups. Res que ens poguéssim imaginar quan, a la tardor del 2019, teníem una conversa a l'espai de la Nau Ivanow, durant el procés de selecció de les companyies residents.

Ara es desplega davant nostre un univers insospitable on nodrir-nos com a companyia i –a més– desenvolupar-nos en les nostres inquietuds pedagògiques i terapèutiques. Jo i l'Andrea ens hem format en Teràpia Gestalt i hi trobem cada dia eines molt valuoses per a relacionar-nos amb els grups i amb les persones, a part d'entre nosaltres i amb nosaltres mateixes. Així que aquesta oportunitat ens obre un horitzó potent d'experimentació, desenvolupament i possibilitats de professionalització tenint en compte la nostra identitat i personalitat específica. La Nau està sent un lloc de maduració artística i personal, amb un suport i una cura commovedora.

Creieu que és important comptar amb aquests espais d'investigació internacionals?

Les realitats de cada territori són prou específiques per a entendre que hi ha coses que per alguna

NAUIVANOW

projectes. Així i tot, es importantíssim per a una companyia de creació sortir de l'entorn conegut, a estones endogàmic i autoreferencial, en el qual intentem créixer.

Així doncs, descobrir les similituds i les diferències entre un context i un altre és un exercici molt estimulant. I detectar una altra classe de similituds, tal vegada més lligades al gènere o a les dinàmiques de producció dins del sistema econòmic que ens travessa. Parlem de dinàmiques que transcendeixen la geografia -de moment- i ens fan reconèixer-nos en determinades urgències que ens apel·len. Ens reconeixem dins d'aquest col·lectiu constituït per dones creadores que volem apropiat-nos dels espai de creació i generar noves formes de treball. Espero que les meves companyes de recorregut (elles ja saben) se sentin representades per aquestes paraules que intenten trobar una fissura per on colar-se en una entrevista que demana altres coses, però si no faig l'exercici de ficar-me on no em demanen, no em demanaran mai.

Tornar enrere

Hondures, 30
08027 Barcelona
info@nauivanow.com
93 852 69 59

Instagram
Facebook
Vimeo
Flickr

Dona't d'alta al nostre
butlletí

Subscriu-t'hi

 Buscar

Nota legal i Política de privacitat

© Nau Ivanow - Fàbrica de Creació 2024

Gestionat
per:

Amb el suport
de:

Amb la financiació
de:

